

TALEUDKAST
til brug for præsentation i Folketingets Udvalg
for Udlændinge- og Integrationspolitik den 29. november 2012
af RIA-rådsmødet den 6.-7. december 2012

[1. Indledning]

I næste uge afholdes der rådsmøde om retlige og indre anliggender i Bruxelles. Udvalget har fået tilsendt et samlenotat om sagerne på rådsmødet.

Rådsmødet er det sidste formelle rådsmøde under cypriotisk formandskab.

De tre sager på dagsordenen, som er relevante for Integrationsudvalget, fremgår af dagsordenens pkt. 1, 4 og 16. Jeg vil dog i det følgende koncentrere mig om dagsordenens punkt 1.

Jeg kan oplyse, at samtlige dagsordenspunkter den 30. november vil blive forelagt Europaudvalget til orientering.

Jeg vil endvidere benytte anledningen til at orientere om, at jeg i morgen – i forlængelse af præsentationen af rådsmødedagsordenen – vil forelægge ændringen af Dublin-forordningen for Europaudvalget med henblik på forhandlingsoplæg.

Udvalget har i øvrigt til orientering fået tilsendt et notat herom.

[2. Det fælles europæiske asylsystem (CEAS)]

Dagsordenens **punkt 1** vedrører forhandlingerne af det fælles europæiske asylsystem.

Som bekendt er dette jo en højt prioriteret sag i EU. Ikke mindst for det siddende cypriotiske formandskab.

Det Europæiske Råd har ved flere lejligheder understreget, at anden fase af det fælles europæiske asylsystem bør være gennemført inden udgangen af 2012. Det kommende rådsmøde er altså det sidste, inden denne frist udløber.

Og jeg synes bestemt, at der er grund til at fremhæve væsentlige fremskridt i forhandlingerne.

For så vidt angår ændringen af **modtagelsesdirektivet** blev den endeligt vedtaget på rådsmødet i oktober.

Selv om direktivet er omfattet af det danske retsforbehold, er der grund til at glæde sig over, at der på EU-niveau er vedtaget regler, der skal sikre klarere standarder for modtagelsen i medlemsstaterne.

Hertil kommer den gode nyhed om, at der efter lange forhandlinger er opnået enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet om ændringen af **Dublin-forordningen**.

Forhandlingerne om ændringen af **asylproceduredirektivet** fortsætter for tiden med Europa-Parlamentet, og det er mit indtryk, at der kan spores positive fremskridt.

Endelig er der så ændringen af **Eurodac-forordningen**, hvor formandskabet sidste måned fik mandat til at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Det bliver interessant at høre, hvor langt man er nået i disse forhandlinger, og hvordan det ser ud i forhold til at nå 2012-fristen.

Det står dog klart, at de resterende retsakter ikke kan nå at blive endeligt vedtaget inden nytår. Men jeg har forhåbninger om, at der vil kunne opnås politisk enighed om disse i år eller i al fald tidligt i det nye år.

[3. Orientering om forhandlingsoplæg på Dublin-forordningen]

Som nævnt er der opnået enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet om ændringen af Dublin-forordningen.

Det betyder, at vi fra dansk side skal tage stilling til, om vi ønsker at deltage i den ændrede forordning på mellemstatsligt grundlag. Vi har med den gældende parallel-aftale mulighed for at tilslutte os ændringen inden 30 dage efter, den er formelt vedtaget.

Jeg vil derfor i morgen forelægge sagen for Europaudvalget med henblik på at indhente mandat til, at regeringen kan meddele Kommissionen, at vi vil gennemføre ændringerne i Dublin-forordningen i dansk ret.

Danmark har rigtig gode erfaringer med Dublin-samarbejdet, og ændringerne indebærer efter regeringens opfattelse, at vi får et endnu mere effektivt og velfungerende system, som Danmark naturligvis bør være en del af.

Ifald vi ikke tilslutter os ændringerne, vil det som udgangspunkt betyde, at den gældende parallelaftale om Dublin-forordningen betragtes som opsagt.

Vi risikerer dermed at stå i en situation, hvor vi ikke lige så effektivt som i dag vil kunne samarbejde med de øvrige medlemsstater om overførsel af asylansøgere til den ansvarlige medlemsstat.

Den væsentligste nyskabelse med ændringen af Dublin-forordningen er, at der indføres en såkaldt tidlig varslings- og beredskabsmekanisme, som sigter mod at forebygge situationer, hvor en medlemsstats asylsystem bryder sammen.

Hensigten er, at vi fremover skal kunne forudse og undgå situationer som den, vi aktuelt oplever i Grækenland.

En anden ændring, som bør nævnes, er, at der ved afgørelsen af hvilket land, der skal behandle en asylsag, skal tages større hensyn til, om uledsagede mindreårige og andre sårbare asylansøgere har tilknytning til nære slægtninge, der opholder sig i et EU-land.

Ændringen, som indebærer en styrkelse af princippet om familiens enhed, betyder, at det som udgangspunkt vil være den medlemsstat, hvor sådanne særligt sårbare asylansøgere har familie eller nære slægtninge, der skal tage stilling til den pågældendes asylsag.

Det vil sige, at en uledsaget mindreårig eller sårbar asylansøger, som har familie eller nære slægtninge, der opholder sig lovligt i f.eks. Frankrig, som udgangspunkt vil få sin sag behandlet i Frankrig.

I den gældende Dublin-forordning er der allerede regler om, at uledsagede mindreårige, hvis forældre eller ægtefælle har lovligt ophold i en medlemsstat, skal have deres asylansøgning behandlet i denne medlemsstat.

Der er altså ikke tale om en stor udvidelse af de nugældende bestemmelser.

Men ændringen sikrer, at uledsagede mindreårige og andre sårbare asylansøgere så vidt muligt kan få deres asylsag behandlet der, hvor deres familie er, hvilket det efter min opfattelse er svært at have noget imod.

Herudover indføres der regler om, at en ansøger skal kunne påklage en afgørelse om overførsel efter Dublin-forordningen til en domstol eller et nævn. Endvidere skal klagen kunne tillægges opsættende virkning.

En asylansøger, der klager over en afgørelse, skal altså fremover have ret til at blive på medlemsstatens område, mens klagen behandles, eller som minimum indtil der er taget stilling til spørgsmålet om opsættende virkning.

Danmarks deltagelse i den ændrede Dublin-forordning, vil kræve visse ændringer af udlændingeloven.

Det er således bl.a. nødvendigt at indføre en adgang til at give klager over Dublin-afgørelser opsættende virkning.

Der er også behov for ændring af reglerne om klageadgang i forhold til Udlændingestyrelsens afgørelser om overførsel efter Dublin-forordningen. Styrelsens afgørelser kan i dag påklages til justitsministeren, men af forslaget fremgår det, at de skal indbringes for en domstol eller et nævn.

Herudover vil der være behov for enkelte tekniske ændringer med det formål at opdatere de bestemmelser i udlændingeloven, der henviser til Dublin-forordningen.

Den ændring af udlændingeloven, som er nødvendig for at gennemføre den ændrede Dublin-forordning, er på regeringens lovprogram for 2012/2013 og forventes fremsat i februar 2013.

[5. Afslutning]

Det var de sager, jeg har valgt at fokusere på. Har I spørgsmål til de øvrige sager, som er på dagsordenen, er I naturligvis velkomne til at spørge ind til disse.